

JULESANG.

Nr. 8. Mit Hjerter altid vanker.

p
Mit Hjer - te al - tid van - ker I Je - su Fø - de - rum, Did sam - les mi - ne Tan - ker I

legato

de - res Ho - ved - sum; *mf* Der er min Læng - sel hjem - me, Der har min Tro sin Skat, Jeg

kan dig al - drig glem - me, Du sø - de Ju - le - nat.

2. Men ak, hvad skal jeg sige,
Naar jeg vil tænke paa,
At Gud af Himmerige
I Stalden ligge maa;
At Himlens Fryd og Ære,
Det levende Guds Ord,
Skal saa foragtet være
Paa denne onde Jord!

3. En Perle, der forgyttes,
Saa nøie ledes op,
Den blanke Demant sættes
I gylden Kronens Top,
Man kaster ei en Drue
Blandt tørre Grene ned;
Skal jeg min Gud da skue
I saadan Usselhed?

4. Hvi skulde Herresale
Ei for dig prydet staae?
Du havde at befale,
Hvad end du peget paa;
Hvi lod du dig ei svøbe
I Lyset som et Baand,
Og Jordens Konger løbe
At kysse paa din Haand?